

3. Principis d'actuació i objectius bàsics de la Política Cultural municipal a Sabadell.

Les funcions bàsiques descrites fins ara es concreten en un seguit de principis d'actuació que han de transcendir, per la seva naturalesa, les particularitats conjunturals dels plans anuals, sotmesos necessàriament a les circumstàncies econòmiques i polítiques de cada exercici pressupostari.

Són els següents:

1. *Potenciar i facilitar l'accés de tota la població als béns culturals i a la pràctica i al consum plaent de les arts i les manifestacions diverses de la cultura en tots els seus aspectes i possibilitats.*

Assegurar econòmicament l'accés de tots els ciutadans i ciutadanes als béns culturals a partir de polítiques de preus i programes d'informació adequats a cada una de les necessitats que la ciutat genera.

2. *Promoure l'aparició d'associacions i col·lectius culturals organitzats, amb els mitjans i els mecanismes per afavorir l'emancipació necessària per a assegurar-ne la independència i la consolidació.*

3. *Assegurar una correcta transmissió del conjunt de tradicions i elements de singularitat que configuren la personalitat de la ciutat i dels seus ciutadans.*

El tarannà local es construeix, o en alguns casos es reconstrueix, a partir d'un passat que es projecta cap al present amb gran diversitat i multiplicitat d'òptiques. Cal, per tant, atendre ambdós aspectes. D'una banda, sumar esforços i incorporar tots els sectors de la ciutat a propostes i projectes col·lectius; d'altra banda, un treball al voltant del patrimoni fonamentat en el diàleg permanent entre la història i el present.

4. *Assegurar l'existència dels equipaments diversos que la ciutat necessita, en què sigui possible establir una relació ordenada entre creadors i usuaris dels productes culturals. Equipaments de diferents factures, amb dotacions i mitjans cada cop més tecnificats, dirigits a promoure i a potenciar la vida cultural en tots els seus aspectes i a socialitzar infraestructures i tecnologies de difícil propietat privada.*

5. *Convertir en realitat la voluntat d'esdevenir una ciutat que vol i pot jugar un important paper en la Catalunya del futur. La seva situació geogràfica, la diversificació dels seus sectors econòmics, les propostes artístiques de caire supramunicipal que hi sorgeixen, ho fan viable i necessari.*

Per aconseguir-ho cal dotar-se d'instruments precisos, enèrgics i amb projecció i cal explicitar aquestes voluntats amb propostes singulars que tinguin un valor simbòlic afegit.

6. *Crear les condicions que permetin normalitzar la vida cultural, optimitzant els seus valors positius i evitant de caure en els seus paranys. Cal posar èmfasi en el valor regulador de les estratègies de la demanda, creant programes que tendeixin a incrementar-la i reconduir el mercat cultural a partir de les prioritats socials vigents en cada cas.*

7. *Crear espais de debat i participació social amb vista a una millor i més justa convivència, i facilitar l'accés de tothom a la informació en totes les seves formes i possibilitats tècniques.*

De la mateixa manera, una política de creació i producció cultural ha d'abordar-se a partir del desplegament d'una oferta de formació artística que permeti l'aparició constant de nous creadors cada cop més preparats per afrontar les dificultats dels mercats i els circuits artístics.

Una societat evoluciona si disposa dels elements de formació necessaris per a establir un diàleg permanent entre els ciutadans i l'univers tècnic, expressiu i institucional que els rodeja. Sense formació no pot existir progrés, no pot existir participació ni democràcia.

8. *Potenciar l'aparició i el desenvolupament dels artistes i creadors locals. El nombre i la qualitat de les produccions artístiques que es realitzen en una ciutat ens permet mesurar-ne la riquesa cultural. Ara bé, els productes artístics són el resultat d'un complex entramat de factors: formació, ajudes econòmiques, espais i locals per produir i difondre les propostes.*

A l'Administració local li correspon exercir un determinat paper de protecció i estímulo a la capacitat creativa dels seus ciutadans fins arribar el moment que les mateixes característiques universals del fet creatiu li donin una nova dimensió. I cal fer-ho, evitant els proteccionismes o els simples mandats indicatius que ens ofereix la llei del mercat.

9. *La normalització cultural a Catalunya implica necessàriament afrontar el repte de la normalització lingüística. Ambdós objectius estan íntimament relacionats.*

La integració definitiva de les diferents generacions de l'emigració no pot fer-se d'altra manera que a partir de la creació d'un conjunt de signes d'identitat col·lectius que, sobre les arrels històriques i tradicionals de Catalunya, hi aportin multitud de nous elements vinguts d'altres comunitats o nascuts sobre la base de la convivència cultural.

Aquest fenomen d'identificació cultural col·lectiva només serà possible si arrenca d'una unitat lingüística com a element de consens i punt de partida comú.

10. *Cuidar amb especial dedicació els problemes que afecten els infants i els joves. Una política cultural per a la infància i la joventut s'ha de concretar en la posada en marxa d'un seguit de serveis complementaris a l'escola i al sistema educatiu en general i en la producció de recursos pedagògics per a l'ús de mestres i educadors.*

Des del punt de vista de la joventut, cal posar l'accent en un seguit de programes d'informació i prevenció per tal de reduir al màxim la necessitat de serveis finalistes.